

Subsidiar:

vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aan de Commissie mee te delen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/28/EG van de Commissie van 8 april 2005 tot vaststelling van beginselen en gedetailleerde richtsnoeren inzake goede klinische praktijken wat geneesmiddelen voor onderzoek voor menselijk gebruik betreft en tot vaststelling van de eisen voor vergunningen voor de vervaardiging of invoer van die geneesmiddelen, de krachtens artikel 31 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2005/28/EG in nationaal recht is op 29 januari 2006 verstreken.

(¹) PB L 91, blz. 13.

Beroep ingesteld op 15 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek

(Zaak C-84/07)

(2007/C 95/37)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Zavvos en H. Støvlbæk)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Helleense Republiek, door de hierna genoemde concrete handelingen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 3, 4, lid 1, sub b, en 12 van richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van richtlijn 89/48/EEG (¹);

— de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie weigert de Helleense Republiek opticien-diploma's die op grond van een franchiseovereenkomst met een Griekse onderwijsinstelling door een Italiaanse onderwijsinstelling zijn afgegeven, te onderzoeken en te erkennen.

De Commissie betoogt dat het wezenlijke element dat de Griekse autoriteiten kunnen vaststellen, namelijk of het diploma wel of niet toegang tot het betrokken beroep verleent en of het

diploma wel of niet op grond van een franchiseovereenkomst is afgegeven, niet van belang is voor de erkenning door de Griekse autoriteiten. Richtlijn 92/51 maakt op dit punt geen enkel onderscheid. Volgens de Commissie heeft de onderhavige zaak ook geen betrekking op de artikelen 149 EG en 150 EG en artikel 16 van de Griekse Grondwet, aangezien de diploma's rechtmatig zijn afgegeven door Italiaanse onderwijsinstellingen en niet door de Griekse onderwijsinstellingen waarmee zij de franchiseovereenkomsten hebben gesloten.

Om deze redenen is de weigering van de Griekse autoriteiten om de betrokken Italiaanse diploma's te onderzoeken en te erkennen, in strijd met de artikelen 3 en 12 van richtlijn 92/51. Zoals uit de concrete klachten blijkt, verlangden de Griekse autoriteiten bovendien van de klagers die om erkenning van hun in Italië behaalde opticiendiploma verzochten, dat zij een aanpassingsstage zouden volbrengen. Deze praktijk is in strijd met artikel 4, lid 1, sub b, van richtlijn 92/51, volgens hetwelk de Griekse autoriteiten de buitenlandse aanvragers de keuze moeten laten tussen het volbrengen van een aanpassingsstage en het afleggen van een proeve van bekwaamheid.

(¹) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25.

Beroep ingesteld op 15 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-85/07)

(2007/C 95/38)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door voor het proefstroomgebiedsdistrict Serchio, en voor een deel van de stroomgebiedsdistricten Alpi orientali, Appennino settentrionale, Appennino centrale en Appennino meridionale,

— geen beknopt verslag over te leggen van de krachtens artikel 5 vereiste analyses, zoals voorgeschreven in artikel 15, lid 2, van richtlijn 2000/60/EG (¹), en

— niet de in artikel 5, lid 1, van die richtlijn bedoelde analyses en beoordeling uit te voeren,

de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 5, lid 1, en 15, lid 2, van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;